

Sygn. akt IX Ka 71/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2014 roku

sprawy P. G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 14 listopada 2013 roku sygn. akt II K 612/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340 (trzysta czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję.

Sygn. akt IX Ka 71/14

UZASADNIENIE

P. G. został oskarżony o to, że 18 kwietnia 2013r. w S., gm. S., pow. (...), woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym, marki A. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do orzeczonego w dniu 14 sierpnia 2012r. w wyroku Sądu Rejonowego we Włoszczowie sygn. akt II K 336/11 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku tj. od dnia 18.01.2013r. do dnia 18.01.2014r.

tj. o przestępstwo z art. 244 kk.

Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem z dnia 14 listopada 2013r.

w sprawie II K 612/13 orzekł:

I. oskarżonego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 244 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka jest równoważna kwocie 20 złotych;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 410 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku poprzez przyjęcie, że w dacie 18 kwietnia 2013r. oskarżony G. kierował samochodem nie stosując się do orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów.

Wskazując na powyższy zarzut na zasadzie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 2 kpk skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. G. od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Końskich.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podniesiony w apelacji opiera się na niemającej jakiegokolwiek oparcia w przepisach prawa, orzecznictwie i piśmiennictwie interpretacji okresu obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów- orzeczonego przez sąd prawomocnym wyrokiem.

Jedyny argument podnoszony przez skarżącego, dotyczący kwestii wydania decyzji administracyjnej cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami nie ma żadnego znaczenia w niniejszej sprawie i wskazuje albo na niezrozumienie istoty stosowania przepisów prawa karnego materialnego, albo na dużą dozę dezynwoltury ze strony autora apelacji. Zresztą Sąd I instancji w swym uzasadnieniu w sposób jasny i wyczerpujący przedstawił obowiązującą wykładnię przepisu art. 43 § 2 i 3 k.k. i przytoczył orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Autor apelacji wydaje się tego nie zauważać forsując swoje rozumienie i interpretację przepisów, bez wskazania jakichkolwiek innych źródeł i argumentów na poparcie tego stanowiska. Nie odbierając obrońcy oskarżonego prawa do takiej interpretacji przepisów, należy jedynie stwierdzić, że nie może ona być uwzględniona i skutecznie wzruszyć zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. i art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.73 r. o opłatach w sprawach karnych orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.